

Акакієво отъ диптиха та, кое-то и стана, но неправедно, за да стани единомысліе, на кое-то мнозина отъ восточны-те не са склониха. А кѣто стана Римскій епископъ Іоаннъ, слѣдъ Ормизда съ умѣреномысліе-то и кротость-тѣ си, отфърли сичкѣ-тѣ причинѣ на раздѣленіе-то, и са сообщи совершено съ восточнѣ-тѣ церквѣ. Това раздѣленіе са продолжива отъ четыристотань и осемдесать и четири години, дорѣ до петстотань и дванадесать по Хрїста.

Глава 38.

За тры-те главы.

Въ петстотань и тридесать и осамь години отъ Хрїста, на време-то на царъ Іустиніана, стана любопреніе за пристѣпленіа-та Оригеновы, и отъ това са породи любопреніе за тры-те главы, споретъ слѣдѣющій-атъ начинъ.

Едни Палестински монаси, собраха нѣкои главы отъ Оригеновы-те книги; и когато са прати діаконъ Пелагій отъ Римскій-атъ епископъ въ Константинополь, и примина презъ Палестинѣ, монаси-те мѣ дадоха тїѣ главы, за да ги приврѣчи на царъ Іустиніана, тѣ да ги испита. А Іустиніанъ кѣто ги пріе, дади ги да са испытатъ, и кѣто са испитаха, осѣдихася, странны-те и безмѣстны-те мысли Оригеновы; и на това осѣжденіе подписахася несамо пресѣдствѣющи-те епископи, но са прати и на отсѣдствѣющи-те, кои-то са